

ACORD 124/2010, DE 2 DE JUNY, DEL PLE DEL CONSELL DE
L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

Expedient sancionador 14/2009-S (*Pornografia. Canal Català Tarragona*)
TARRACO VISIÓ, SL.

Resolució imposició sanció

Fets

1r. El 10 de novembre de 2009, l'Àrea de continguts del Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha elaborat l'informe 40/2009 en el qual analitza els continguts audiovisuals emesos pel prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, adjudicatari del programa número 2 del canal 54 amb referència TL02T de la demarcació de Tarragona, durant la setmana de l'11 al 17 de setembre de 2009. Aquest informe destaca la presència de continguts pornogràfics la difusió dels quals resta prohibida de conformitat amb la normativa d'aplicació.

Concretament, l'informe 40/2009 determina la presència de continguts pornogràfics al programa eròtic *French Lover TV*, els dies 11, 12, 13, 14 i 15 de setembre, segons el detall següent:

Data	Hora	Programa	
11/9/09	04:38	<i>French Lover TV</i>	El contingut dels fragments audiovisuals són càpsules de durada molt diversa que majoritàriament mostren parelles heterosexuales o lesbianes tot practicant actes sexuals (coits, sexe oral, etc.), sense cap element argumental que les relacioni.
11/9/09	05:37	<i>French Lover TV</i>	
12/9/09	05:53	<i>French Lover TV</i>	
13/9/09	04:05	<i>French Lover TV</i>	
13/9/09	05:15	<i>French Lover TV</i>	
14/9/09	05:09	<i>French Lover TV</i>	
15/9/09	05:01	<i>French Lover TV</i>	

D'altra banda, l'esmentat informe destaca que la senyalització d'aquest programa consisteix en la "sobreimpressió contínua d'un triangle amb fons vermell amb una X blanca a dins".

Així mateix, l'informe de l'Àrea de continguts, estableix que de l'anàlisi dels continguts de les edicions analitzades es pot constatar que concorren d'una forma simultània els elements següents:

- Hi ha presentació i referència explícites i reiterades d'actes sexuals
- Hi ha exhibició d'òrgans genitals i de pràctiques masturbatòries
- El context narratiu de tots els fragments connota la intencionalitat d'estimular sexualment.
- Els continguts van acompanyats de lucre addicional per a aquesta activitat, en forma de xat de contactes, a través de missatges SMS, que ocupa la part inferior de la pantalla".

2n. A la vista d'aquest informe, el Ple del Consell, mitjançant l'Acord 257/2009, de 25 de novembre, i de conformitat amb el que disposa l'article 34.2 de l'Estatut orgànic i de

funcionament del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, aprovat per l'Acord 3/2001, de 28 de febrer, va decidir obrir un període d'informació prèvia a fi de donar audiència al prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, com a part interessada, per tal que formulés les manifestacions que considerés oportunes.

3r. El 7 de desembre de 2009, ha tingut entrada en aquest Consell (registre d'entrada 3066/2009) un escrit que signa el senyor Nicola Pedrazzoli, en nom i representació de l'entitat TARRACO VISIÓ, SL, en el qual nega que els continguts del programa eròtic *French Lover TV*, emès els dies 11, 12, 13, 14 i 15 de setembre, siguin de caràcter pornogràfic. D'altra banda, al·lega que en el negat supòsit de que fos cert que les emissions fossin pornogràfiques, aquesta activitat no encaixaria en el tipus legal de la lletra c de l'article 132 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre de la comunicació audiovisual de Catalunya (en endavant, LCA).

Segons les manifestacions de l'entitat interessada, per entendre que els continguts emesos són de caràcter pornogràfic "no és suficient que les imatges estimulin sexualment, la qual cosa seria predicable també de les imatges eròtiques, ... sinó que caldria que les emissions fossin capaces d'alterar el curs de la formació de la personalitat d'una persona, que suposés un *shock* per la mateixa, la qual cosa obliga que les imatges suposin una exhibició molt explícita de genitals i uns efectes, des de la subjectivitat, que vagi molt més enllà d'aquesta estimulació de la sexualitat".

Així mateix, al·lega la vulneració de l'article 129 de la Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (en endavant, LRJPAC). Segons manifesta TARRACO VISIÓ, SL, "no es pot afirmar que les emissions referides en l'Acord 257/2009, fins i tot en el negat supòsit de considerar-les pornogràfiques, siguin contràries a l'article 132 c) de la LCA, que considera infracció molt greu incomplir els deures legals en relació a la protecció de la infància i la joventut". A aquests efectes, l'entitat esmentada tot comparant els apartats 2n i 3r de l'article 81 de la LCA arriba a la conclusió següent: "si els continguts que pugin afectar al desenvolupament físic, mental o moral dels menors poden ser emesos, per aplicació a *sensu contrario* de l'apartat 2 de l'article 81 de la LCA, entre les 22 hores i les 6 hores del dia següent i, segons l'apartat 3 d'aquest article, la pornografia és un contingut que afecta al referit desenvolupament la conclusió no pot ser altre que la pornografia disposa d'uns horaris d'emissió entre les 10 de la nit i les 6 de la matinada, que es justament la franja en que es van emetre els programes a que fa al·lusió l'informe de l'Àrea de Continguts del Consell".

Finalment, el prestador de serveis de televisió, posa de manifest l'eventual vulneració del principi de presumpció d'innocència davant el fet que no queda acreditat que l'Àrea de Continguts i l'informe que ha emès reuneixin les condicions establertes a l'apartat 3r de l'article 137 de la LRJPAC.

D'acord amb tot això, la interessada sol·licita l'arxiu de l'expedient.

4t. A la vista de les manifestacions de la interessada, i de conformitat amb els fonaments exposats a l'Acord d'obertura del període d'informació prèvia, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant l'Acord 9/2010, de 13 de gener, va decidir incoar un procediment sancionador al prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, per l'eventual emissió de continguts pornogràfics, fet susceptible de constituir una infracció molt greu tipificada a la lletra c de l'article 132 de la LCA per l'incompliment dels deures imposats d'acord amb aquesta llei amb relació a la protecció de la infància i la joventut.

5è. Una vegada notificat l'Acord d'incoació a l'interessat, la instructora del procediment emet el plec de càrrecs que es notifica a l'interessat, a qui s'atorga un termini de deu dies per formular al·legacions i proposar les proves oportunes. La notificació del plec de càrrecs i el

tràmit d'audiència a l'interessat consten degudament incorporats a l'expedient, en la forma que estableix la LRJPAC.

6è. El Ple del Consell, mitjançant l'Acord 29/2010, de 10 de febrer, notificat en forma al prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, va acordar nomenar com a persona instructora, del present procediment, a la senyora Carme Fita i Caba, funcionària i cap de l'Àrea Jurídica del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en substitució de la senyora Rosa Maria Garcia Moreno.

7è. El 2 de març de 2010, dins del termini atorgat, ha tingut entrada en aquest Consell (registre d'entrada núm. 645/2010) un escrit del senyor Nicola Pedrazzoli, en nom i representació de TARRACO VISIÓ, SL, en el qual nega que els continguts del programa eròtic *French Lover TV*, emès els dies 11, 12, 13, 14 i 15 de setembre, siguin de caràcter pornogràfic. Segons les manifestacions de l'entitat interessada, no és possible donar a aquestes emissions la qualificació de pornogràfiques "malgrat haver, certament, referències a actes sexuals no es pot afirmar que hi hagi exhibició d'òrgans sexuals i, en qualsevol cas, la conseqüència subjectiva que provoca, segons l'informe: l'estimulació sexual no és suficient per qualificar les emissions de pornogràfiques".

D'altra banda, al·lega que en el negat supòsit de que fos cert que les emissions fossin pornogràfiques, aquesta activitat no encaixaria en el tipus legal de la lletra c de l'article 132 de la LCA. A criteri del prestador de serveis, en aplicació de l'aforisme *ubi lex not distinguit nec nos distinguere debemus* i el principi *in dubio pro reo*, els continguts pornogràfics es poden emetre entre les 22 hores i les 6 hores que és la franja horària en la qual, d'acord amb l'apartat 2n de l'article 81 de la LCA, es poden emetre continguts que puguin afectar al desenvolupament físic, mental o moral dels menors.

Finalment, posa de manifest que no s'ha trencat el principi de presumpció d'innocència ja que, segons el seu criteri, la inspecció i l'informe que fonamenten els fets imputats no reuneixen els requisits establerts en l'apartat 3r de l'article 137 de la LRJPAC.

Finalment, la interessada sol·licita el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions.

8è. El 19 de març de 2010 la instructora de l'expedient, després d'analitzar, valorar i desestimar les al·legacions, va considerar procedent confirmar els càrrecs imputats i formular la corresponent proposta de resolució, que va ser notificada a l'interessat, a fi que, en el termini de deu dies, pogués fer les al·legacions que considerés adients, de conformitat amb el que estableix l'apartat primer de l'article 14 del Decret 278/1993, de 11 de novembre, de procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

9è. El 26 d'abril de 2010 ha tingut entrada en aquest Consell (Registre d'entrada 1118/2010) un escrit signat pel senyor Nicola Pedrazzoli, en nom i representació de TARRACO VISIÓ, SL, en què fonamentalment reitera les al·legacions efectuades al llarg de la tramitació del present procediment sancionador. Concretament, nega que els continguts del programa eròtic *French Lover TV*, emès els dies 11, 12, 13, 14 i 15 de setembre, siguin de caràcter pornogràfic, al·lega vulneració de l'article 129 de la LRJPAC pel fet que en el negat supòsit de que fos cert que les emissions fossin pornogràfiques, aquesta activitat no encaixaria en el tipus legal de la lletra c de l'article 132 de la LCA i, finalment, manifesta que no s'ha trencat el principi de presumpció d'innocència ja que, segons el seu criteri, la inspecció i l'informe que fonamenten els fets imputats no reuneixen els requisits establerts en l'apartat 3r de l'article 137 de la LRJPAC.

Fonaments de dret

Primer.- Anàlisi de les al·legacions

1. Pel que fa al caràcter pornogràfic dels continguts del programa *French Lover*

La pròpia interessada reconeix l'existència en el programa *French Lover TV* d'actes sexuals i d'estimulació sexual, tot i que al seu criteri, no d'entitat suficient per considerar els continguts com de caràcter pornogràfic.

Contràriament a les al·legacions del prestador de serveis de televisió, del visionat de les imatges del programa *French Lover TV*, emeses per Canal Català Tarragona la setmana de l'11 al 17 de setembre de 2009, s'observa la presentació i referència explícites i reiterades d'actes sexuals, l'exhibició d'òrgans genitals i de pràctiques masturbatòries i, tot això, en un context narratiu que connota la intencionalitat d'estimular sexualment.

En conseqüència, és obvi que ens trobem dins del concepte de pornografia que d'acord amb la STS de 2 de novembre de 2006 es defineix com "aquello que desborda los límites de lo ético, de lo erótico y de lo estético, con finalidad de provocación sexual, constituyendo por tanto imágenes obscenas o situaciones impúdicas (...)". Així, les imatges del programa *French Lover TV* que mostren parelles heterosexuales o lesbianes tot practicant actes sexuals (coits, sexe oral, etc.), sense cap element argumental que les relacioni tenen, en els termes de la sentència citada, un caràcter clarament "obscè i impúdic" i una finalitat molt específica: la provocació sexual. La concurrència d'aquestes característiques comporta, justament, que ens trobem davant continguts pornogràfics. Significativa és, a aquests efectes, la STS de 2 de març de 1983 a l'establir que "la jurisprudencia constante de esta Sala viene estimando como pornográficas las descripciones literarias o gráficas de actos sexuales que no vengan justificadas por propósito artístico o científico alguno y cuya exclusiva finalidad sea el excitar la lascivia de quien los lea o contemple, y publicados con ánimo de obtener lucro a través de la misma, y hasta lo expuesto en el relato de hechos de la sentencia recurrida, de que las cuatro revistas consisten en fotografías de hombre y mujeres, desnudos o semidesnudos, practicando entre si actos carnales de homosexualismo masculino y femenino, y cuyas fotografías van acompañadas de textos escritos, en los que de forma grosera, burda y torpemente obscena..., para considerar las cuatro revistas como pornográficas".

A tot això, cal afegir que la pròpia interessada reconeix el caràcter pornogràfic del programa *French Lover TV* tot utilitzant el codi de senyalització que s'establia per aquesta mena de continguts amb anterioritat a la seva prohibició "en obert". Concretament, un triangle amb fons vermell amb un X.

2. Pel que fa a la tipificació com a falta molt greu

La LCA diferencia entre continguts que puguin afectar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors, que només poden ésser difosos després de les 22 hores i abans de les 6 hores (art. 81.2 LCA), i els continguts que poden perjudicar seriosament aquest desenvolupament, com són els continguts pornogràfics, la difusió dels quals resta prohibit "en obert" independentment de l'horari d'emissió (art. 81.3 LCA).

Així, és la pròpia LCA la que distingeix entre continguts que poden "afectar" el desenvolupament físic, mental o moral dels menors, que es poden emetre dins d'un horari determinat, i continguts que poden "perjudicar seriosament" aquest desenvolupament, i en particular els pornogràfics, que resten prohibits "en obert" a qualsevol hora.

En conseqüència, l'emissió de continguts que puguin afectar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors entre les 6 hores i les 22 hores i l'emissió "en obert" de continguts pornogràfics, com continguts que poden perjudicar seriosament els menors, són incompliments dels deures imposats amb relació a la protecció de la infància i la joventut i

que, amb ple respecte d'allò establert a l'article 129 de la LRJPAC, es troben tipificats a la lletra c) de l'article 132 de la LCA i sancionats a l'article 136 d'aquesta mateixa llei.

Finalment, manifestar que en el cas que ens ocupa, no es pot al·legar l'eventual aplicació de l'aforisme *ubi lex not distinguit nec nos distinguere debemos* i del principi *in dubio pro reo*, ja que aquest Consell distingeix on la llei distingeix i no hi ha cap dubte interpretatiu en els apartats 2n i 3r de l'article 81 de la LCA que comportés, pel seu caràcter de més favorable o per sentit comú, l'aplicació preferent d'un apartat respecte a l'altre.

3. Pel que fa a la presumpció d'innocència

Segons al·lega TARRACO VISIO, SL, no queda acreditat que la inspecció i l'informe que fonamenta les imputacions efectuades pel CAC hagi estat elaborat per personal d'aquest Consell que reuneixi la condició d'autoritat i, en conseqüència, "no quedaria trencat el principi de presumpció d'innocència".

El dret a la presumpció d'innocència es tracta d'un dret subjectiu públic fonamental que d'acord amb reiterada jurisprudència resulta d'aplicació als titulars dels subjectes passius dels procediments administratius sancionadors. En concret, la jurisprudència del Tribunal Constitucional ha estat concloent respecte d'aquest dret en establir que es tracta d'una presumpció *iuris tantum*, que pot ésser desvirtuada mitjançant prova de càrrec "*en contra*". (STC 66/2007, entre d'altres)

Aquest dret fonamental ha estat objecte d'anàlisi per part de la jurisprudència constitucional en reiterades ocasions (d'entre altres, STC 77/1983, de 3 d'octubre, STC 174/1985, de 17 de desembre i STC 92/2006, de 27 de març). De forma sintetitzada, el contingut essencial d'aquest dret és el següent:

1.- Necessitat de la prova: Tota sanció, penal o administrativa, ha d'estar degudament fonamentada en una activitat probatòria de càrrec o incriminatòria de la conducta il·lícita, que inclou la prova dels *fets* i la relativa a la *responsabilitat de la persona inculpada en el seu esdeveniment* (STS de 17 d'octubre de 2008).

2.- Requeriments de la prova: La prova, a més de ser de càrrec o incriminatòria, ha de ser, des d'un punt de vista material, "*terminante, clara e indubitada, sin que quepa resquicio alguno de duda*" (STS de 3 de desembre de 1990) i, per tant, no es pot basar en meres presumpcions, impressions o aparences.

Així mateix, des d'un punt de vista formal, la jurisprudència requereix que la prova s'hagi obtingut de manera legítima i la pràctica dels mitjans de prova s'hagi realitzat segons les formalitats legalment prevista (STC 33/1992).

3.- Càrrega de la prova: La càrrega de la prova recau, com a regla general, sobre l'Administració sancionadora. Tanmateix, el fet que la presumpció d'innocència sigui *iuris tantum* possibilita a l'Administració desvirtuar-la mitjançant la pràctica de l'activitat probatòria de càrrec amb plenes garanties. En aquest sentit, un cop practicada la prova i, per tant, desvirtuada la presumpció d'innocència, correspon a l'administrat subjecte passiu del procediment sancionador la càrrega d'acreditar aquells elements de descàrrec que puguin comportar una eventual declaració de no-responsabilitat administrativa (SSTS de 14 de maig de 1991 i 14 de junio de 1988).

4.- Valoració de la prova: És necessari que la valoració de la prova s'ajusti a uns paràmetres racionals i lògics, és a dir, *la libre valoración de la prueba por parte de la autoridad decisora* que mitjançant *la apreciación en conciencia de los resultados probatorios*, subjectarà la seva

decisió a *las reglas de la sana crítica, de la lógica o del criterio racional* (STS de 2 de novembre de 1990).

Tenint en compte tot l'exposat respecte del contingut essencial del dret a la presumpció d'innocència en els procediments penals i sancionadors administratius, pertoca ara analitzar si, en el cas que ens ocupa, els actes que conformen el present procediment han estat respectuosos amb el contingut d'aquest dret. Respecte d'aquesta qüestió es fan les consideracions següents:

En primer lloc, resta degudament acreditat que en aquest procediment sancionador s'ha dut a terme l'activitat probatòria de càrrec o incriminatòria que abasta la realització del fet il·lícit i la participació de TARRACO VISIO, SL, de conformitat amb les exigències de la jurisprudència aplicable.

En segon lloc, la prova, a més de ser de càrrec o incriminatòria, és, des d'un punt de vista material, *terminante, clara e indubitada, sin que quepa resquicio alguno de duda*. A més, tampoc no es qüestionable el fet que l'obtenció de la prova ha estat respectuosa amb les garanties constitucionals.

A aquests efectes, cal tenir en compte que d'acord amb l'article 137 de la LRJPAC "els fets constatats per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat, i que es formalitzin en document públic en què s'observin els requisits legals pertinents, tenen valor probatori sens perjudici de les proves que en defensa dels drets o interessos respectius puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats". Així mateix, segons l'article 46 d'aquesta llei "tenen la consideració de document públic els documents vàlidament emesos pels òrgans de les administracions públiques".

Ateses aquestes previsions normatives, i contràriament a allò al·legat pel prestador de serveis de televisió, l'Informe ISC 40/2009, de 10 de novembre, de l'Àrea de Continguts d'aquest Consell té la naturalesa de document públic i valor i força probatòria dels fets que motiven la seva formalització.

Segons reiterada jurisprudència (STC 76/1990, SSTS 25 de febrer de 1998, 14 de setembre de 1990, 20 de juny de 1991 i STSJ de Madrid 12 de març de 1996, entre d'altres), en matèria sancionadora els documents públics que, per excel·lència, gaudeixen de la presumpció de certesa són les actes i diligències d'inspecció sempre que reuneixin les solemnitats i formalitats legalment exigides. D'una banda, el seu autor ha de ser un empleat públic o persona al servei de l'Administració que actuï en l'exercici de una funció pública inherent al seu càrrec i que l'autoritzi a la constatació directa de fets infractors objectius i constatats materialment i directament com a resultat de la pròpia i personal observació. D'altra, s'exigeix que l'acta, diligència o informe sigui el suficientment clar i explícit "mostrando la máxima exactitud descriptiva posible sobre los hechos, de tal manera que consigne todos los datos y elementos fácticos que permitan al instructor del expediente, y con posterioridad al órgano competente para resolver, formarse la adecuada convicción respecto a la conducta reprochada y a la culpabilidad del acusado" (STSJ Murcia de 3 de març de 1997).

En el cas que ens ocupa, l'Informe ISC 40/2009 es troba autoritzat per personal al servei del CAC que gaudeix de la condició d'autoritat pública a l'actuar en exercici d'una funció pública inherent al seu càrrec i que els autoritza a la constatació directa de fets infractors. Així, la potestat d'inspecció i control que la Llei assigna a aquest Consell (arts. 115 i 128 LCA) ve atribuïda d'acord amb els arts. 16 i 23 l'Estatut orgànic i de funcionament d'aquest Consell, aprovat per l'Acord 3/2001, de 28 de febrer, al servei d'Anàlisi de Continguts integrat dins de l'Àrea de Continguts que, a aquests efectes, elabora els Informes de seguiment (ISC) previ visionat de les emissions corresponents.

Així mateix, els fets constatats a l'Informe de referència són clars i explícits i s'han recollit literalment a l'Acord d'obertura d'informació prèvia, a l'Acord d'incoació de l'expedient sancionador, en el plec de càrrecs i en aquesta mateixa proposta de resolució i, a més, han estat diligenciats, amb el corresponent visionat, per la instructora del procediment que d'acord amb l'article 128 de la LCA té la condició de funcionària i gaudeix de la condició d'autoritat pública.

En tercer lloc, respecte de la càrrega de la prova, s'ha de dir, d'acord amb les consideracions abans realitzades, que aquest Consell, en el decurs d'aquest procediment, ha dut a terme l'activitat probatòria de càrrec que desvirtua la presumpció d'innocència.

A més a més, si bé és cert que el principi de presumpció d'innocència és operatiu en l'àmbit del procediment administratiu sancionador cal tenir en compte, com estableix la pròpia jurisprudència, que aquest principi "no ampara, por supuesto, las simples negativas de la evidencia, contradictorias en su planteamiento y no justificadas en modo alguno a través de una necesaria actividad probatoria que también concierne a los administrados" (STS 14 de maig de 1991). En un sentit similar, la STS de 14 de juny de 1988 estableix que "no cabe apreciar que se hayan vulnerado los derechos fundamentales de proscripción de la indefensión y presunción de inocencia consagrados en los arts. 24.1 y 24.2 CE, por cuanto al expedientado le fuera fácil o difícil la prueba exculpatoria, lo cierto es que ni siquiera propuso la práctica de alguna que, al menos, permitiera dudar de la comisión por su parte de la infracción que se le atribuyó ... lo que no cabe deducir simplemente de sus alegaciones exculpatorias, y su presunción de inocencia está más que destruida".

En conclusió, la presumpció de veracitat de què gaudeix l'Informe ISC 40/2009 no comporta una dispensa probatòria sinó una autèntica inversió de la càrrega de la prova. En paraules del Tribunal Suprem, sentència de 18 de desembre de 1991, la presumpció de veracitat "atribuye a las actas de Inspección valor y fuerza probatoria, salvo prueba en contrario, lo que supone una inversión de la carga de la prueba y la atribución al sujeto pasivo del acta desvirtuar su contenido con pruebas adecuadas". En un sentit similar, la STS de 20 de juny de 1991 "es al administrado al que corresponde destruir con pruebas suficientes, precisas y plenamente convincentes, la presunción *iris tantum* de certeza que se otorga a las actas de la Inspección de Trabajo extendidas con arreglo a los requisitos exigidos".

En quart, i últim lloc, la valoració de la prova s'ajusta a criteris lògics i no arbitraris.

Segon.- Tipificació dels fets

Els continguts pornogràfics emesos pel prestador de serveis de televisió TARRACO VISIO, SL, els dies 11, 12, 13, 14 i 15 de novembre de 2009, comporten la difusió de continguts que, d'acord amb l'apartat 3r de l'article 81 de la LCA, resta prohibida "en obert".

Tercer.- Qualificació de la infracció

Aquest fet es constituïu de la infracció prevista a la lletra c de l'article 132 de la LCA, que considera una infracció molt greu l'incompliment de qualsevol dels deures imposats, d'acord amb aquesta llei, amb relació a la protecció de la infància i la joventut, tant per part dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual com dels distribuïdors.

Quart.- Sanció aplicable

La sanció que s'ha d'imposar consisteix, d'acord amb la lletra a de l'article 136 de la LCA, en una multa i en la suspensió de l'activitat; i per determinar-ne la quantia i el temps de suspensió cal tenir en compte el que estableix l'article 137 de la LCA, que obliga a graduar la sanció tenint en compte les circumstàncies que ressenya.

De la conducta infractora objecte d'examen, es desprèn l'existència d'intencionalitat, atès que l'emissió de programes amb continguts pornogràfics no pot venir determinada per una falta de diligència o per una conducta negligent de l'interessat sinó per una conducta activa i volguda.

Així mateix, cal prendre en consideració la reiteració de la conducta infractora ja que l'Informe de l'Àrea de continguts van constatar l'emissió del programa *French Lover TV* els dies 11, 12, 13, 14 i 15 de setembre de 2009.

Tanmateix, no es pot apreciar la reincidència en els fets, atès que no consta resolució ferma per la comissió d'una infracció d'aquesta naturalesa per part d'aquest prestador de servei de televisió. En un sentit similar, tampoc no hi ha constància provada que la comissió de la infracció hagi tingut repercussió o impacte social ni tampoc el benefici que n'hagi pogut reportar a l'interessat la comissió.

Així mateix, s'ha de tenir en compte a l'hora de graduar la sanció una circumstància no valorada per la instructora en la seva proposta de resolució com és el fet que l'emissió de continguts pornogràfics dins de la programació del prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, és de caràcter excepcional i no habitual. La valoració d'aquesta circumstància comporta graduar a la baixa la sanció a imposar a l'interessat en el sentit següent:

- Pel que fa a la quantia de la multa: NORANTA MIL UN EUROS (90.001€), és a dir, la quantia mínima que l'article 136 de la LCA preveu per la comissió d'infraccions molt greus.
- Pel que fa a la suspensió de l'activitat: 6 hores de suspensió ininterrompudes, de 12 hores a 6 hores, en els termes que estableix la lletra a de l'article 136 de la LCA.

Cinquè. - Autoritat competent per imposar la sanció

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'òrgan competent per imposar la sanció de conformitat amb el que estableix la lletra g de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Analitzats els antecedents, fets i fonaments de dret i d'acord amb el que disposa la lletra g de l'article 10 i l'article 11 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i l'article 34 de l'Estatut orgànic i de funcionament del Consell de l'Audiovisual de Catalunya aprovat per l'Acord 3/2001, de 28 de febrer, el Ple del Consell adopta els següents,

ACORDS

1. Declarar al prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, responsable de la comissió d'una infracció molt greu tipificada a la lletra c de l'article 132 de la LCA, per emetre continguts pornogràfics.
2. Imposar al prestador de serveis de televisió TARRACO VISIÓ, SL, una multa de NORANTA MIL UN EUROS (90.001 euros), que s'haurà de fer efectiva al compte número 2100/0760/50/0200124585 de l'entitat "La Caixa" (fent constar com a referència CAC-14/2009-S), i la suspensió de l'activitat pel termini de 6 hores ininterrompudes en la franja horària de 0 hores a 6 hores.
3. Notificar aquest Acord a TARRACO VISIÓ, SL.

Barcelona, 2 de juny de 2010

Ramon Font Bové
President

Santiago Ramentol i Massana
Conseller secretari